

Tisztelt Egyetemi Vezetés,
Tisztelt Kari Elöljárók,
Nagyra becsült Gyémánt, Vas, Rubin és Platina-diplomás előttünk Haladók, akik
folytatólagos Tanáraink és Tanítóink voltak és vagytok, minták és segítők a
munkahelyeinken, emberi kapcsolatainkban,
Tisztelve Szeretett Évfolyamtársak,
Kedves, velünk Ünneplő Vendégek.

Igen, Ünnepelni jöttünk össze, kicsit úgy, mint *Szüretkor*, amikor megilletődve - talán párás
szemmel - nézhetünk az elmúlt idők termésére, amiben benne látjuk a palántázást, a
növekedéssel járó munkát, gyűrődéseinket... és gondolataink kiteljesedésének örömét is.
Az így kialakult, gazdag, sokszínű képet nézve, óhatatlanul a „Szüret” első gesztusa itt, a
Hálaadás lehet.

Hálaadás az Egyetemnek, a szellemében és lehetőségeiben folyamatosan megújulónak -
hiszen Édesapám még a „*Magyar Királyi József Műegyetem*” veretes pecsétjével vette át
vegyésszmérnöki diplomáját - ma pedig már, a *Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi*
Egyetemen ünnepelve mondhatjuk el, hirdethetjük, azt a széles horizontú képzést, amit a mi
Műszaki Egyetemünk Építészmérnöki Karán kaptunk öt éven keresztül.

Mindannyiunkban élnek a „*palántázás*” éveinek, a kinek-kinek dominánsabb emlékei, a
gazdag művészeti képzésbe ágyazott, *épületszerkezeti* és *mérnöki tudományok* legendás
előadásairól, gyakorlati óráiról, szeretett tanáraink által szervezett városi „*Tansétákról*”, a
városépítés legfrissebb kérdésiről szóló *klubelőadásokról*, vagy éppen a szemben lévő
cukrászda asztalánál, délután kettőtől este nyolcig tartott, *nyílászáró konzultációról*, amely
után, még a technikumból érkezettek is, nagy megvilágosodással néztek a másnapi zárhelyi
elő.

Erre az alapozásra épültek rá, a tervezési és kivitelezési tanszékeknek, az időszak
meghatározó Tanáiraival, Építészeivel fémjelzett előadásai, konzultációi, melyek karakterbeli
gazdagsága, olyan szintet, „*versenyhelyzetet*” eredményezett, ahol nagy kedvvel
kopogtathattunk át egymás óráira, akár csak megfigyelőként is.

Ennek a felkínált horizontnak volt köszönhető, hogy itt végzett építészek, nemcsak az
egyszeregy törvényei szerint élhettünk, hanem azzal az észrevétlenül belénk táplált
nyitottsággal, sokirányú rezdülékenységgel, amely alkalmassá tett arra, hogy ki-ki az
élethelyzete, karaktere szerint tudja a legjobb választ megadni szakmánk, vagy életünk
feladat-hullámaira, hiszen a jelenlévő - a maguk nevében is - csodás emberek társasága,
színes életművekkel teli.

Az évfolyamunk, nemcsak a tervezés apróbb és óriás feladataiban állt helyt az itt
megalapozott látásmóddal - *itthon és külföldön* - de tette ezt, a megvalósítás közigazgatási
oldalain a legmagasabb szintekig, a kivitelezés szorgalmas leleményességében sőt felső
vezetésében, és közöttünk ülnek az építőanyag forgalmazás mindig újdonságokat képviselő
Legendái, hasonlóan a Műemlékvédelem eltántoríthatatlan, sőt múzeumalapító
Mindentudóihoz, és az egyetemeink oktatásba visszahívott, kimagasló Szellemeihez.

A nagyszerű horizontú alapképzés lehetővé tette, a direkt művészeti, például grafikus, festői
életpályák kibontakozását, a klasszikustól a digitális varázslatig, hazai és távoli területeken is
magas-szinten művelve azokat.

És mindebből nem hiányozhatott az építészet hordozta *szimbólumvilág kiteljesedése* sem. A
materiális építő valóság, elvont színvonal díszletekben való koncentrálódása, sőt a „*Megfagyott*

muzsikusi lélek” mesebeli átalakulása, azaz, hogy egyetemünkről elindulva, Mozart utódjaként nőjön bele a „kiképzett Építész”, Salzburg Dómjának karmesteri székébe,... vagy, hogy a lélektől vezérelt építésznő, éppen szépirodalmi könyvvel jelentkezhessen a londoni piacon.

Igen, mindezekkel hordozzuk - hálával - az Intézményt, és azt megtestesítő, szeretett Tanáraikat, Amelyre, és Aikire mindig büszkén hivatkozhattunk, hogy hallgatói voltunk. Egyben köszönve az Egyetem mai Vezetésének, hogy ezt az évtizedeken átívelő *különös folytonosságot* - a ma itt jelenlévő egykori hallgatóknak, e folyamat képviselőinek - *jubileumi diplomával* erősíti meg.

Az Intézmény Méltóságnak és Ajándékainak tudatában,... mégis jól esik, keresve, talán kicsit tétován körülnéznünk, mert tudjuk, hogy a *Hálaadás, valójában személyes ügy*, legbelülről jön, hiszen az együtt töltött évek egymásból is építkező „*apró csodái*”, sokszor az egymásban megtalált „*fogódzói*”, ugyanúgy kellettek futásunk sikeréhez, mint a nagyszerű intézményi háttérünk.

Ez a felismerés, az újbóli egymás szemébe nézéssel válik, hitelessé és teljessé. Mert ezekben a szemekben, egymás szemében látjuk meg, hogy milyen jó Hálát adni ezekért a „*tükrökért*”, Egymásért - akikkel Örülni, most, együtt tudunk - de Azokért is, akik már nincsenek velünk, akár Tanáraink, vagy Társaink voltak, hiszen a közös múlt, a legszebb, legnyitottabb évek együttléte, máig összeköt minket - *okos és ma is vonzó Lányokat, no és Fiúkat* - hiszen nem véletlenül születtek szép párkapcsolatok, házasságok is ebben a körben.....

Ötven évvel ezelőtt, a negyedéves évfolyam képviselője, útravalóul, Kós Károly szavaival engedett el bennünket: „...*Építettem házat, Istennek, embernek, teljes volt az életem*”.. idézte.

Ha, konkrétan mindannyiunknak ezt a kívánságsort nem is volt módunkban teljesíteni, de munkánkkal, mindennap tettük a tőlünk telhető legjobbat, bizvást a környezetünk... és talán, az *Isten* meglegedésére is,.. Aki, Pilinszky szerint,..” *a művészetet azért teremtette, hogy az Alkotás révén, megnyissa számunkra azt a Világot, amit Ő maga is gyakorol...*” Ezért is mondhatjuk - *Tisztelve szeretett Társaim* - hogy *Isten Áldja* az Egyetemet, az előttünk járó Nagyokat és Mindannyiunkat.

Hálás vagyok, hogy Közétek tartozhatok,... Akik között mindig voltak tapintatosan aktív és fáradhatatlanul kitartó Lelkek, Akik időről időre összetoboroztak bennünket *egy jó szóra*, *egy fehér asztal melletti ölelésre* - mint, ahogyan tették most is - és így, az Ő felkérésükre és ajánlásukra, külön hálás vagyok, hogy szólhattam Nevetekben is.....

Végezetül pedig - Kedves jelenlévő Ünneplők - csak köszönni tudom szíves türelmüket, hogy meghallgattak.....

Figyelmük megtisztelt.

Budapest, 2025. 05. 29.

Koczor György